

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, όσίας. Μακαρίου όσίου (Ἐθνική Ἑορτή).

Σημειώσεις: Σήμερον, ώς καί τήν Τετάρτην καί τήν Παρασκευήν τῆς παρουσίας Ἑβδομάδος, εἰς τήν Α΄ Ὡραν, ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου κατεύθυνον...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δέ τάς Ὡρας, μετά τό Τρισάγιον καί εἰς τούς Μακαρισμούς μετά τό «Πάτερ ἡμῶν...», Κοντάκιον λέγεται τό «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

Σήμερον ψάλλεται πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1955, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Τυπική διάταξις Δοξολογίας ἐπί τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1955.

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον, Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου...».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ...».
Οἱ Χοροί:	Τήν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον, ἡμᾶς ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955 - 59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
- Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ὁ Ἀρχιερεύς: «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
- Ὁ Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».
- Ὁ Ἀρχιερεύς: Τὴν εὐχήν,

ΕΥΧΗ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνω τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ Σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυρούς καὶ ἀνορθῶν κατερῶραγμένους, κλῖνον πρὸς

ἡμᾶς τό οὔς Σου καί πρόσδεξαι τάς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ, ἔνθα οἱ Πατέρες ἡμῶν καί ἡμεῖς, ἐν δουλείᾳ διατελοῦντες, πλεονάκις ἐπικεκλήμεθα τό ἄμετρον Σου ἔλεος καί τήν κραταιάν προστασίαν Σου, ἐν τοῖς ὑπέρ ἐλευθερίας ἀγῶσιν ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον καί αὐθις ἵνα εὐχαριστηρίου, ἀναπέμφωμέν Σοι δεήσεις.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὅτι τόν λαόν Σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τόν ὑπέρ ἐλευθερίας ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλά καί νῦν, τῆς παρά Σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπό δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός Σου περιήλθεν. Ὅλη καρδιά ἱκετεύομέν Σου τήν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καί ἐπί τήν σημερινήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικής ἡμῶν Πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσία καί ὀμηρεία ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσι καί παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου, ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου· ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σύ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:	Τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τήν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορός:	Τόν Ἐθνικόν Ὕμνον.
Ὁ Χορός:	«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...».
Ὁ Ἱερεύς:	«Δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότη...».

2. ΤΡΙΤΗ. Τίτου Ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ, Θεοδώρας τῆς παρθενομάρτυρος.

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Νικήτα ὁμολογητοῦ, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Σημειώσεις:

1. Εἰς τήν Α΄ Ὦραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται· «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δέ τάς Ὦρας Κοντάκιον λέγεται

τό «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...», καθώς και εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς.
 2. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὰς αἰτήσεις τῶν Κατηγουμένων λέγονται καὶ αἱ αἰτήσεις καθώς καὶ ἡ Εὐχή ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων «Ὅσοι πρὸς το φῶτισμα...» κλπ.

Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ἑσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος...» καὶ «Οἱ ἐν κρυπτῶ ἀρετάς...» καὶ τό Μαρτυρικόν· «Ἀχορέστῳ διαθέσει...».

2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Νηστείας ἐν ὕδατι...».

3. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου (4ῃ Ἀπριλ.) «Ὅλος ἀνακείμενος θερμῶς...» εἰς 4.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία...».

Ἐξοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῶ ὀσίου, Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Κλαυδίου, Διοδώρου μαρτύρων, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ, Γεωργίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ Νεομάρτυρος.

Τῷ πρωΐ: Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς καὶ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Ὡς καὶ κατὰ τὰς παρελθούσας Δευτέραν καὶ Τετάρτην εἰς τὴν Α΄ Ὁραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται τό· «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...», εἰς ὅλας δέ τὰς Ὁρας λέγομεν Κοντάκιον· «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς πάθεισι δουλώσας...» (δίς).

2. Τά 4 Στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ γ' ἤχου· «Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου...» (ζήτηει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).

3. Τά τρία Προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Κύριε, σύ ἐν τῷ λειμῶνι...» (6ῃ Ἀπριλ.) εἰς 4.

Δόξα:

Τό νεκρώσιμον τοῦ γ' ἤχου· «Πάντα ματαιότης...».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων μετά τῶν αἰτήσεων ὑπέρ τῶν Φωτιζομένων.

Τῷ ἐσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετά τῆς Δ' Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου «Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων...» (Τ - Ω καί Α). Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετά τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα...».

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, Μιχαήλ τοῦ ἐν Νέα Μάκρῃ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατά τήν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (22 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος· Σαββάτου Δ' τῶν Νηστειῶν· «Πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν...» (Ἑβρ. στ' 9 - 12). Εὐαγγέλιον· Σαββάτου Δ' τῶν Νηστειῶν· «Ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὀρίων...» (Μάρκ. ζ' 31 - 37).

7. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὀσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Α΄.

(Τυπικόν Τριωδίου Τ.Μ.Ε. §§ 41 – 43).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε...» εἰς 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου: «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου «Τόν ἐπί γῆς ἄγγελον...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Ὡ θαύματος καινοῦ...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...». Δόξα· τοῦ Ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου...». Καί νῦν· «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς...». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

(Τὴν ἐβδομάδα αὐτὴν θὰ τελεσθοῦν
τρεῖς Προηγιασμένοι Θεῖαι Λειτουργίαι)

Ἐξάφαλμος

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν.

Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ δ' ἤχου καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' φαλμός:

Δόξα: «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν «Τῆς σωτηρίας...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου· «Ὁμοιώθην Χριστέ...» μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί τοῦ Ὁσίου· «Ἐν φωτὶ αὐλῷ...» μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».

Ἀπὸ γ' Ὠδῆς:

Τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τόν ἄχραντον Σταυρόν...». Δόξα: «Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανόν...». Καί νῦν «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβείμ...». Τὸ ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος. Τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:

«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τὸ Α' Ἀναστάσιμον· «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τοῦ Ὁσίου· «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Κυρίως Θεοτόκον σε...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ὁσίου, τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς 4, μέ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα» β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ».

Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐργασώμεθα...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελείται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...», «Ταῖς τῶν δακρύων σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ἵπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Δ΄ Νηστειῶν: «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος...» (Ἐβρ. στίχ. 13 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ΄ Νηστειῶν: «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε...» (Μάρκ. θ΄ 17 - 31).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...», Δόξα «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...».
Κοντάκιον:	Ἄντι Κοντακίου ἡ Ἵπακοή τοῦ δ΄ ἡχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:** 1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ δ' ἤχου «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλείψαι...» 4 (ζήτηει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Μεγίστους ἐν καιρῷ...» 3.
3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (8ῃ Ἄπριλ.) «Ἄετοί ὡς ὑπόπτεροι...» 3.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό ἐν τῷ Μηναίῳ Θεοτοκίον: «Ὡς Θεοῦ Μήτηρ ἄφθορος...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον· «Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου...».
- Ἀπόστιχα:** Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ τόν ἀμπελῶνα...» καί «Λησταῖς λογισμοῖς...» καθὼς καί τό Μαρτυρικόν· «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς καί τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ῥούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καί Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

9. ΤΡΙΤΗ. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ Νεοφανῶν μαρτύρων. Ἡ ἑορτή τῶν νεοφανῶν μαρτύρων μετατίθεται τήν Τρίτην τῆς Διακαινησίμου.

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων. Γρηγορίου τοῦ Ε', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἱερομάρτυρος.

(Τυπικόν Τριωδίου Τ.Μ.Ε. § 44).

Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Ἀπό τοῦ Στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλή-
στρω...» τό Ἰδιόμελον· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογι-
σμῶν...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν «Εἶ τις ἀρετή...»
(ἄπαξ).
3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς· «Κύ-
ριε σύ τούς ἱερούς Μαθητάς σου...».
4. Τά κατ' ἀλφάβητον 24 Στιχηρά Προσόμοια·
«Ἄπας ὁ βίος μου...», ὅλα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ
Τριωδίῳ.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Προσόμοιον Θεοτοκίον· «᾿Ω τῇ ἀρρήτῳ συ-
γκαταβάσει...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ
λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: (Τυπικόν Τριωδίου Τ.Μ.Ε. § 45). Ἀναγινώσκεται
τό Μικρόν Ἀποδείπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλονται ὁ **Μέγας
Κανών** τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης μετά στίχου· «Ἐλέησόν με ὁ Θεός,
ἐλέησόν με» καί ὁ Κανών εἰς τήν Ὁσίαν Μαρίαν τήν Αἰγυπτίαν μετά τῶν
συνημμένων αὐτῷ τριῶν Τροπαρίων (τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου Κρήτης, Τριαδι-
κόν καί Θεοτοκίον). Μετά τήν Στ' ᾿Ωδὴν ψάλλεται τό Κοντάκιον «Ψυχὴ
μου, ψυχὴ μου» ἀργῶς. Εἶτα αἱ Ζ', Η', καί Θ' ᾿Ωδαί. Ἐν τέλει τῆς Θ' ᾿Ωδῆς
ψάλλεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως» ἀργῶς. Τό Τρισάγιον.
Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, Ψυχὴ μου» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν
παντί καιρῷ» «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν τιμιωτέραν»,
«Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγι-
νώσκονται αἱ εὐχαί τοῦ Ἀποδείπνου· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καί δός ἡμῖν
Δέσποτα», «Ἵπερένδοξε ἀειπάρθενε», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ» καί «Τὴν
πᾶσαν ἐλπίδα μου», μετά τὰς ὁποίας ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν μετά
τοῦ· «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τό «Πάντων προστατεύεις».

11. ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἀντίπα Ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου
Περγάμου, Τρυφαινῆς ὁσίας.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 46, 47).

Τῆ Πέμπτη πρωΐ: Ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι (Μεσονυχτικοῦ, Ὕρθρου καί Ὡρῶν) τελοῦνται ὡς ἔχει προδιατυπωθῆ ἔν τῷ παρόντι.

Εἰς ὅλας τὰς Ὑρας μετὰ τό Τρισάγιον καί εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς μετὰ τό «Πάτερ ἡμῶν...» ἀναγινώσκειται τό Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...».

Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ).
3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς· «Ἠλούμενος Κύριε, Σταυρῶ ... ».
4. Τά στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (12ῃ Ἀπρ.)· «Ἡλίου φαιδρότερον...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό σταυροθετοκίον τοῦ Μηναίου· «Νεκρούμενον βλέπουσα...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται τό Μέγα Ἀπόδειπνον.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος). Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου. Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος. Ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 49, 50).

Τῷ πρωΐ: Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὕρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον»

Ἑσπέρια(6):

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ὡς ἐξ Ἱεροσολήμ...» (δίς).

2. Τό Μαρτυρικόν· «Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε...» (ἄπαξ).

3. Τά 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Βουλήν προαιώνιον...».

Δόξα, Καί νῦν:

«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω» καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγησμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», φάλλεται τό Τροπάριον «Τό προσταχθέν μυστικῶς» δῖς ἀργόν καί ἄπαξ σύντομον. Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις (Α – Ζ) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς φάλλονται αἱ Α' καί Γ' Ὠδαί τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου· «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 τροπάρια ἐκάστη Ὠδή μετά στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε» εἰς τά 4 πρῶτα καί Δόξα, Καί νῦν εἰς τά 2 τελευταῖα καί αὖθις ὁ Εἰρμός. Ἀκολουθῶς τό «Τῇ Ἵπερμάχῳ» ἀργῶς καί ἀναγινώσκεται ἡ Β' Στάσις (Η-Μ) τῶν Οἴκων. Εἶτα φάλλονται αἱ Δ', Ε' καί Στ' Ὠδαί τοῦ Κανόνος. Ἐν συνεχείᾳ τό «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσκεται ἡ Γ' Στάσις (Ν – Σ) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς φάλλονται αἱ Ζ', Η' καί Θ' Ὠδαί τοῦ Κανόνος. (Κατά τήν Θ' Ὠδήν γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ). Εἶτα τό «Τῇ Ἵπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσκεται ἡ Δ' Στάσις (Τ - Ω καί Α) τῶν Οἴκων. Τό Τρισάγιον. «Τῇ ὑπερμάχῳ» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε...», «Καί δός ἡμῖν...», «Ἵπερένδοξε...», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...», «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν μετά τοῦ «Εὐξόμεθα». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν» φάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα».

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου). Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαῖδι νεομάρτυρος τοῦ Κυρίου, οὗ καί τήν εἰς Κύπρον μετακομιδὴν τῶν λειψάνων σήμερον ἐπιτελοῦμεν.

Τῷ πρωΐ: Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἄπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...» (τρίς).
Κάθισμα:	«Ὁ μέγας Στρατηγός...» (δίσ) (ζήτει τοῦτο ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὴν γ' Στάσιν τῶν Οἴκων). Ἀμέσως:
Ὁ Ν' ψαλμός:	(χῦμα).
Κανών:	Τῆς Θεοτόκου· «Ἀνοιξω τό στόμα μου...», μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 6.
Ἄπό γ' Ὠδῆς:	Κάθισμα, πάλιν τό· «Ὁ μέγας Στρατηγός...» (ἅπαξ).
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον· «Τῆ ὑπερμάχῳ...», Οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης...» Τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τό στόμα μου...»
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Τό ἀπ' αἰῶνος σήμερον...» (δίσ).
Αἶνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Κεκρυμμένον μυστήριον...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».
Δοξολογία:	Μεγάλη, καί τό· «Τό προσταχθέν μυστικῶς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἄπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τό προσταχθέν μυστικῶς...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις...».
Ἄπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον:	«Τῆ ὑπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ)
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Θεοτόκου· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Ὁρθρος 8ης Σεπτ.).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄπας γηγενής...».
 Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας Ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. Ἀριστάρχου, Πούδη καί Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων. Ἦχος πλ. α΄, Ἐωθινόν Β΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 54, 55, 56).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τό προσταχθέν...».
 Κοντάκιον: «Τῇ ὑπερμάχῳ...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί τῆς Ὁσίας
 «Σέ μέν διεκώλυε...» 4.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Ἐθαυματούργησε Χριστέ...».
 Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου «Ἐν τῇ
 ἐρυθρᾷ θαλάσση...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
 ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
 Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Τά τῆς ψυχῆς θηρεύματα...».
 Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «᾿Ω θαύματος και-
 νοῦ...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
 Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον «Τόν συνάναρχον Λόγον...»,
 Δόξα τῆς Ὁσίας «Ἐν σοί μητερ ἀκριβῶς...»,
 Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννη-
 θεῖς...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. α' ἤχου, τά Τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστίν...», τό Τρισάγιον καί τό ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας «Ἐν σοί μῆτερ ἀκριβῶς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α' ἤχου καί ἅπαντα ἢ ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' φαλμός:

Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη...».

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Τριωδίου. Διά τόν α' τοῦ Τριωδίου («Παρεικός με πλούτῳ...») στίχος: «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί διά τόν β' (Πόθῳ τήν φωσφόρον...»), στίχος: «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν».

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ὁσίας καί τά ἐπίσης ἐν τῷ Τριωδίῳ Καθίσματα «Τά σκιρτήματα πάντα...» Δόξα, Καί νῦν «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγγην ἀμαρτιῶν...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:

«Ἀνοιξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Β' Ἀναστάσιμον «Τόν λίθον θεωρήσασαι...», τῆς Ὁσίας: «Ἐπόδειγμα μετανοίας», καί τό Θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέλων...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τῆς Ὁσίας 4 (Τά ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προσόμοια: «Σέ μέν διεκώλυε...» εἰς 4). Τά δύο τελευταῖα, μετά τῶν στίχων: α) «Ἐπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προ-

	σέσχε μοι...» β) «Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τούς πόδας μου καί κατηύθυνε τά διαβήματά μου....».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελείται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἐν σοί μήτερ, ἀκριβῶς...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ε΄ τῶν Νηστειῶν «Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεύς...» (Ἐβρ. θ΄ 11-14).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε΄ τῶν Νηστειῶν «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τούς δώδεκα...» (Μάρκ. ι΄ 32-45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας

Τελείται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός

ὡς προδιεγράφη κατά τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...» Δόξα: «Ἐν σοί μήτερ ἀκριβῶς...».
Ἀντί Κοντακίου:	Ἡ Ἵπακοή τοῦ πλ. ἀ΄ ἤχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. ἀΐ ἤχου· «Κύριε ἁμαρτάνων οὐ παύομαι...» 4.

2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος...» 3.

3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (15ῃ Ἀπρ.)· «Λόγω θείας γνώσεως λαούς...» 3.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χωρίον εὐρύχωρον Θεοῦ...».

Εἴσοδος:

«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό μέγα Προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Θαυμαστή τοῦ Σωτήρος (δίσ) καί τό Μαρτυρικό· «Τῆ πρεσβεία Κύριε...».

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Τά τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς προδιετυπώθη τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

16. ΤΡΙΤΗ. Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Χιονίας τῶν μαρτύρων, Ἀμφιλοχίου τοῦ ἐν Πάτμῳ ὁσίου.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Συμεών Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καί τῶν σὺν αὐτῷ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, Μακαρίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ ἀσκήσαντος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 58).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὄρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Μετά ταῦτα ἀκολουθεῖ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός. Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πλούσιος ἐν πάθεσιν ...» (δίς).
2. Τό Μαρτυρικόν· «Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς ...» (ἄπαξ).
3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου...».
4. Τρία στιχηρά Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου (18ῃ Ἀπριλ.) «Ὁρμάς τάς τοῦ σώματος...» εἰς 4. Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ἄσπιλε ἀμόλυντε Μήτηρ Θεοῦ...».

Δόξα, Καί νῦν:

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰωάννου ὁσίου, Σάββα τοῦ Γότθου.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πρό τῶν Βαΐων. Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος. Ἀγαθαγγέλου ὁσιομάρτυρος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 59, 60).

Τῷ πρωΐ: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται,

Ὁ Ἑσπερινός μετά τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός καί τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τήν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε...» (ἄπαξ).
3. Τά 5 Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου· «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν...» εἰς 7.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον· «Ἐπιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου...».

Καί νυν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Τήν ψυχωφελή πληρώσαντες...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα, «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Σημειώσεις. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητική.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν...» ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου «Νεκρόν τετραήμερον ἐξαναστήσας...» μετά τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ καί τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τοῦ Κανόνος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ἰδῆς «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά...» (ζήτηι μετά τήν Στ' Ἰδῆν τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁρθρου τῆς αὔριου). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τά «Ἄσπιλε ἀμόλυντε...» «Καί δός ἡμῖν Δέσποτα...» κλπ. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀπόλυσις (Ὁ Ἀναστάς...) μετά τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» τό «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἁγίου καί Δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ζαχαρίου ἀποστόλου, Ἰωάσαφ ὀσίου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 61, 62)

Σημειώσεις. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ δέν τελοῦνται μνημόσυνα μετά κολλύβων. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν δηλαδή πρόκειται γιά 3ήμερα, 9ήμερα καί 40ήμερα μνημόσυνα, μνημονεύονται τά ὀνόματα τῶν τεθνεώτων εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, φαλλομένων μόνον τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετά πνευμάτων δικαίων...», ἄνευ παραθέσεως κολλύβων.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἐξάφαλμος.
- Ἀπολυτίκιον:** «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...» (τρὶς).
- Κάθισμα:** «Κατοικτεύρας τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας...» (δὶς).
- Εὐλογητάρια:** Τὰ ἀναστάσιμα.
Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι ἠυλόγηται σου...»
Ἀμέσως:
- Κάθισμα:** «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας...» (δὶς)
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καὶ ὁ Ν΄ φαλμός (χῦμα).
- Κανόνες:** Τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.»
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τὰ δύο καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Συμπαρέστησαν Χριστῶ...» καὶ «Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητῆς...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ἰγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν...».
- Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος ἡ Καταβασία «Κυρίως Θεοτόκον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (δὶς), ἄνευ τοῦ «Ἰψοῦτε...» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ...» (δὶς) καὶ «Διὰ Λαζάρου σε Χριστός...» (ἄπαξ).
- Αἶνοι:** Τὰ 8 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Ἀνάστασις καὶ ζωή...».
- Δόξα:** «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα...».
- Καὶ νῦν:** «Ἰπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό β' Ἀντίφωνον:	«...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Κοντάκιον:	«Ἡ πάντων χαρά...».
Ἀντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
Ἀπόστολος:	Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες...» (Ἐβρ. ιβ' 28, ιγ' 1 – 8).
Εὐαγγέλιον:	Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ἰωάν. ια', 1 – 45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Τήν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν...» (Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Τριωδίου).
Κοινωνικόν:	«Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημειώσεις: Ἀπό σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Εἶδομεν τό φῶς...». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπό τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρά καί ἐνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀλεξάνδρας βασιλίσσης μάρτυρος, Ἀναστασίου Σιναΐτου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 63, 64, 65).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Κοντάκιον:	«Ἡ πάντων χαρά...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά): «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ἡ χάρις...» εἰς 6.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό α' Ἰδιόμελον· «Σήμερον ἡ χάρις...»
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά ἀναγνώσματα.
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Χαίρε καί εὐφραίνου...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...».
- Ἀπολυτίκια:** «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Συνταφέντες σοι διά τοῦ βαπτίσματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐπί πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, τά Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «Τό πανάγιον Πνεῦμα...» ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον: «Συνταφέντες σοι...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ κατά σειράν καί τό μετά τόν Πολυέλεον· «Ὁ ἐπί θρόνου Χερουβείμ...» (δίς).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
- Στίχος:** «Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ».

- Ευαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: (Ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης)** Τῆς ἡμέρας: «Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ματθ. κα' 5 – 11 καί 15 – 17). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» οὐ λέγομεν.
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Σήμερον ὁ Χριστός εἰσέρχεται ἐν πόλει τῆ ἀγία...», Καί νῦν· τό αὐτό. Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...».
- Κανών:** Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἄνευ στίχων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Ἡ Ὑπακοή: «Μετά κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «ᾠφθησαν αἱ πηγαί...»
- Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς καί ἡ Καταβασία «Θεός, Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν...».
- Ἐξαποστειλάριον:** «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (τρῖς), μόνον. Ἀμέσως μετά ἀναγινώσκεται ἡ εὐχή τῶν Βαΐων ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπό τοῦ Θρόνου, ἐάν χοροστατῆ Ἀρχιερεύς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο Ἐπιτραχήλιον καί Ὠμοφόριον). Εἰς Κύπρον ἡ Εὐχή τῶν Βαΐων ἀναγινώσκεται καί εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, μετά τήν Λιτανείαν, λόγῳ τοῦ ὅτι πολλοί τῶν πιστῶν ἔρχονται εἰς τόν ναόν φέροντες τούς κλάδους ἐλαίας αὐτῶν, μετά τό σημεῖον τοῦτο.
- Αἶνοι:** Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...».
- Δόξα, Καί νῦν:** «Πρό ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Συνταφέντες σοι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με.
- Θλίψιν καί ὀδύνην εὔρον, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.
- Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγώ δέ ἐταπεινώθην σφόδρα.
- Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
- Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
- Τάς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐπί πώλου
ὄνου καθεσθεῖς,
ψάλλοντάς σοι·
Ἄλληλουῖα»

Δόξα, Καί νῦν. «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τόν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

«Τήν κοινήν
ἀνάστασιν...».

Εἰσοδικόν:

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καί ἐπέφανε ἡμῖν. Σῶσον

- ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».
- Ἀπολυτίκια:** «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...», «Συνταφέντες σοι...».
- Κοντάκιον:** «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε...» (Φιλιπ. δ', 4 – 9).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...» (Ἰωάν. ιβ', 1 – 18).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...».
- Κοινωνικόν:** «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα».
- Ἄντι τοῦ «Ἐἶδομεν τό φῶς...»:** «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...».

Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων τῶν φανῶν καὶ τῶν ἑξαπτερύγων καὶ ψαλλομένων τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...», γίνεται λιτανεῖα περὶ τὸν ναόν, τῶν Ἱερέων κρατούντων τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Βαῖοφόρου καὶ τῶν πιστῶν ἀκολουθούντων καὶ φερόντων κλάδους φοινίκων καὶ ἐλαίας. Συμπληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου καὶ βλέπων πρὸς δυσμάς, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κα' 1 – 11 καὶ 15 – 17). Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκει τὴν εὐχήν τῶν Βαΐων καὶ ψάλλεται τό ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...». Εἰσερχομένων τῶν πιστῶν εἰς τὸν ναόν ψάλλεται τό «Ἐἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαΐων ἐσπέρας: Ἀποδίδεται ἡ ἐορτὴ τῶν Βαΐων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 66).

Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...» Δόξα: «Συνταφέντες σοι...».

Κοντάκιον: «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐπί πώλου ὄνου...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «Χαῖρε καί εὐφραίνου πόλις Σιών...» εἰς 6.

Δόξα: Τό α' Ἰδιόμελον· «Χαῖρε καί εὐφραίνου...».

Καί νῦν: Τό γ' Ἰδιόμελον· «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος...»

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τόν Κύριον...».

Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ βαΐων καί κλάδων...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.

Δόξα: Τό α' Ἰδιόμελον· «Ἐκ βαΐων καί κλάδων...».

Καί νῦν: Τό β' Ἰδιόμελον· «Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν...».

«Νῦν ἀπολύεις...» καί εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου· «Ἰωσήφ τήν σωφροσύνην...» μετά τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ἰδῆς· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία...». Τρισάγιον, τά ἀπολυτικά· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν «Ἰπὸ τήν σῆν...» Τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ') Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...» «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Τάς εὐχάς «Ἐπουράνιε βασιλεῦ...» καί «Κύριε καί Δέσποτα...» καί ἡ Ἀπόλυσις:

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» : Τό σταυροθεοτοκίον «Σφαγῆν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

22. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καί τῆς ὑπό τοῦ Κυρίου, διά τήν ἀκαρπίαν αὐτῆς καταρασθείσης καί ξηρανθείσης συκῆς. Ναθαναήλ Ἀποστόλου. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ψάλλεται ὁ Ὕμνος τῆς Μεγάλης Δευτέρας, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 67).

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἀναγινώσκειται ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς (ἐμμελής ἀπαγγελία), καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τόν ναόν διά κατζίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Μικρά Συναπτή καί Ἑκφώνησις «Ὅτι σόν τό κράτος...». Ἀκολουθῶς ψάλλονται τά τρία κατά σειράν καθίσματα, τά δύο ἀνά μίαν καί τό τρίτον δις καί εὐθύς ὁ διάκονος «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ἀναγινώσκειται ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης ὑπό τοῦ Ἱερέως τό Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως ὁ Ν' (χῦμα) καί ὁ Τριώδιος Κανὼν εἰς ἕξ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Μετά τήν α' Ὡδῆν, μικρά συναπτή. Ἀκολουθῶς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ἡ ἡ' Ὡδή ἐν ἣ ἀντί τοῦ Δόξα λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα τόν Κύριον» πρό δέ τοῦ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς Εἰρμοῦ λέγομεν «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον». «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός...» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδή. Μετά τόν Εἰρμόν αὐτῆς αἴτησις καί τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἴνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Κύριε, ἐρχόμενος». «Σοὶ δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα, τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Κύριε, πρὸς τό μυστήριον». Δόξα, Καί νῦν «Δευτέραν Εὐαν». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Δευτέρα πρωῒ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ', ε', ζ', ζ', καί η'), καί ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὑμαι λιταί, μετὰ δέ τοὺς Ψαλμούς ἐκάστης Ὑρας τό Τροπάριον· «Ἴδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετὰ τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...».

Εἰς τὴν Θ' Ὑραν, οἱ Μακαρισμοὶ καί μετὰ τό «Πάτερ ἡμῶν...», τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...» καί τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 69).

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων (περιλαμβανομένου τοῦ Δόξα)· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...» κτλ. καί τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Κύριε, πρὸς τό μυστήριον...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον· «Δευτέραν Εὐάν τὴν Αἰγυπτίαν...».

Εἴσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...». Καί ἀμέσως τό Εὐαγγέλιον.

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας· «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ...» (Ματθ. κδ', 3 – 35).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Δευτέρα ἑσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀπόδειπνον μετὰ τὴν Δοξολογίαν, φάλλεται τό Τριώδιον· «Πρόσεχε οὐρανέ καί λαλήσω...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὑδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Τόν προδηλωθέντα...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Εἰς τὴν συγχώρησιν τό Σταυροθετοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

23. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Μνείαν ποιούμεθα τῆς τῶν Δέκα Παρθένων Παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀνατολίου, Πρωτολέοντος, Γλυκερίου μάρτυρος, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαῖδι νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου θά ἐορτασθῇ τήν Δευτέραν τῆς Διακαινησίμου.

Τῆ Μ. Δευτέρα ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τρίτης, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεύς θυμιᾷ τόν ναόν διά κατζίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ ἀλέγομεν «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς). Ἀκολούθως ἀναγινώσκειται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κβ' 15 - κγ' 39) ὡς καί χθές. Ὁ Ν' χῦμα, ἀμέσως αἵτησις καί ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ὁ διώδιος Κανών εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Εἰς τήν ἡ' Ὁδὴν ἀντί Δόξα τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...» καί πρό τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...». Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῆ. Τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἴνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Τοῦ κρύψαντος τό τάλαντον». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί». Δόξα, Καί νῦν «Ἰδού σοι τό τάλαντον». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Τήν ὥραν ψυχῆ...» χῦμα. «Κύριε

ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Τρίτη πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ', ι', ια', ιβ', καί ιγ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ἑωραι λιταί. Μετά τοὺς Ψαλμούς ἐκάστης Ἑώρας τὸ Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοντάκιον «Τήν ὥραν, ψυχὴ τοῦ τέλους...».

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων τοῦ Ὁρθρου· «Ἐν ταῖς λαμπρότησι...» κτλ. καί τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Δεῦτε πιστοί...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον· «Ἰδού σοι τὸ τάλαντον...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τὸ «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας· «Περί τῆς ἡμέρας ἐκείνης...» (Ματθ. κδ', 36 – κς', 2).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: Ἡ ἰδία· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τρίτη ἑσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τὸ Μέγα Ἀποδειπνον μετὰ τὴν Δοξολογίαν, φάλλεται τὸ Τριώδιον· «Στερωθέντα μου τὸν νοῦν...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἀποδείπνου. Εἰς τὴν συγχώρησιν τὸ Σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

24. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνεϊαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, ὡς οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρό τοῦ σωτηρίου πάθους, μικρόν τοῦτο γέγονε. Ἐλισάβετ ὀσίας, Σάββα τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος.

Τῆ Μ. Τρίτη ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τετάρτης, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεύς θυμιᾷ τόν ναόν διὰ κατζίου. Τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ ἀ' λέγομεν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δῖς. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ἰωάν. ιβ' 17-30). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ τριῶδιος Κανών εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ἰδῆ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ἰδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετά τήν Γ' Ἰδῆν αἵτησις καί ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' Ἰδῆ. Ἀντί Δόξα· τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...», πρό δέ τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ἰδῆ. Τό Ἐξαποστειλάριον· «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἶνους τά 4 Ἰδιόμελα «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν...». Δόξα· «Ἡ ἁμαρτωλός ἔδραμε...», Καί νῦν «Ἡ βεβυθισμένη». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον ὁ Χριστός παραγίνεται...». Δόξα, Καί νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις...». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον· «Ἵπέρ τήν πόρνην ἀγαθέ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεύς «Ὁ ὦν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Τετάρτη πρωῖ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τὰ ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ'καί κ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὑραι λιταί. Μετά τούς φαλμούς ἐκάστης Ὑρας, τό Τροπάριον «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καί μετά τό Τρισάγιον, τό Κοντάκιον «Ἵπέρ τήν πόρνην...». Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10) Τά 6 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν...» κτλ. καί τά 4 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἰλαρόν...» καί τὰ Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας: «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανιά...» (Ματθ. κς', 6-16).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τετάρτη ἑσπέρας: ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μικρόν Ἀποδείπνον μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τριώδιον: «Ἀνώγειν ἐστρωμένον...» μετά Στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός: «Ἀσπόρου συλλήψεως...» Μετά τό Τρισάγιον «Ἵπέρ τήν πόρνην...» καί τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ὡς συνήθως καί Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

25. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Ἑορτάζομεν τόν Ἱερόν Νιπτῆρα, τόν Μυστικόν Δείπνον, τήν ὑπερφυᾶ Προσευχήν καί τήν Προδοσίαν. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Τῆ Μ. Τετάρτη ἑσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου εἰς τινα

μέρη τελείται τό Ἅγιον Εὐχέλαιον καί ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης. Ἀλλαχοῦ προηγείται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης καί ἀκολουθεῖ τό μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης τελείται κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 78).

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάφαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Εἶτα ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Λουκ. κβ' 1-39). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ἰδῆ ἄνευ στίχων. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ἰδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Ἀπό Γ' Ἰδῆς ψάλλονται τά 3 Καθίσματα. Ἀφ' Στ' Ἰδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἀκολούθως ψάλλονται αἱ Ζ' καί Η' Ἰδαί. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ἰδῆς Εἰρμόν, τοῦ ὁποίου προηγείται τό «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον» ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ἰδῆ. Μετά τήν αἵτησιν τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἴνους τά 4 Ἰδιόμελα «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, Καί νῦν «Ὁν ἐκήρυξεν Ἀμνόν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον τό κατά τοῦ Χριστοῦ...». Δόξα: «Ὁ τρόπος σου δολιότητος...», Καί νῦν «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε...». Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ὁ ῥαπισθεῖς ὑπέρ γένους ἀνθρώπων...» (χῦμα), ἡ Προφητεία, Ἐκτενής ὑπό τοῦ Ἱερέως καί ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδόν ἀρίστην τήν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῆψαι τούς πόδας τῶν Μαθητῶν καί μέχρι Σταυροῦ καί Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Ἁγίᾳ καί Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τελείται ὁ Ἑσπερινός μετά τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. (Κατά τήν προσκομιδὴν ἐξάγεται σήμερον καί δεύτερος Ἀμνός, ὁ

όποιος μετά τόν καθαγιασμόν φυλάσσεται διά τάς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῶν πιστῶν καθ' ὅλον τό ἔτος).

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 79).

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν εἰς 6: «Συντρέχει λοιπόν...» (δίς), «Ἰούδας ὁ παράνομος...», «Ἰούδας ὁ προδότης...», «Ἰούδας ὁ δοῦλος...», «Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...».

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον· «Γέννημα ἐχιδνῶν...».

Εἴσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα.

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

Ἀπόστολος:

Μεγάλης Πέμπτης: «Ἐγώ παρέλαβον ἀπό τοῦ Κυρίου...» (Α' Κορ. ια' 23 – 32).

Εὐαγγέλιον:

Μ. Πέμπτης: «Οἴδατε ὅτι μετά δύο ἡμέρας τό Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς' 2 – 20, Ἰω. ιγ' 3 – 17, Ματθ' κς' 21 – 39, Λουκ. κβ' 43 – 44 καί Ματθ. κς' 40 – κς' 2).

Ἀκολουθεῖ ἡ **Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**, εἰς ἣν ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλεται τό Τροπάριον· «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...». Εἰς τό σημεῖον· «οὐ φίλημά Σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας...» γίνεται ἡ Μεγάλη Εἴσοδος καί εὐθύς ἀμέσως μετά τήν Εἴσοδον ὁ β' Χορός συνεχίζει ἀπό τοῦ σημείου· «ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...».

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα...».

26. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τά Ἅγια καί Σωτήρια καί Φρικτά Πάθη τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Βασιλέως ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασειας, Καλανδίωνος ὀσίου τοῦ Κυπρίου,

Γεωργίου κτίτορος Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβέντη τῆς Κύπρου.

Τῆ Μ. Πέμπτη ἐσπέρας: Φάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Παρασκευῆς, ἦτοι ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων Παθῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπικὸν Τριωδίου § 80)

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλόγητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναόν διὰ κατζίου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, φάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καὶ τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης (Α') (Ἰωάν. ιγ' 31-38, ιδ', ιε', ιστ', ιζ' – ιη' 1). Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ β' Χορός φάλλει τό «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ οἱ Χοροί εἰς τὴν λῆξιν ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ τελευταίου, εἰς τό ὁποῖον φάλλουσι «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται (ἄρχεται ὁ α' Χορός) τό α', β', καὶ τό γ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ἐν τῷ δείπνῳ» καὶ ἀναγινώσκειται τό β' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 1 – 28). Ἀκολούθως φάλλεται τό δ', ε', καὶ στ' Ἀντίφωνον (ἄρχεται ὁ β' Χορός) μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ποῖός σε τρόπος» καὶ ἀναγινώσκειται τό γ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κστ' 57 – 75). Εἶτα φάλλεται τό ζ', η', καὶ θ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὡ πῶς Ἰούδας» καὶ ἀναγινώσκειται τό δ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 28 – ιθ' 6). Ἀκολούθως φάλλεται τό ι', ια' καὶ ιβ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὅτε παρέστης» καὶ ἀναγινώσκειται τό ε' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 3 – 32). Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται τό ιγ' καὶ ιδ' Ἀντίφωνον. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Κανονάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς ὕφος ἀναγνώσεως Ἀποστόλου τό α' Τροπάριον τοῦ ιε' Ἀντιφώνου «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου». (Τόν α' καὶ τόν προτελευταῖον στίχον «Προσκυνοῦμεν σου τὰ πάθη Χριστέ» λέγει τρίς). Τό αὐτό Τροπάριον φάλλεται ἀκολούθως ὑπὸ

τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ναοὺς γίνεται ἢ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ στίχους ψαλμωδία τούτου) καὶ εὐθύς τὰ ὑπόλοιπα Τροπάρια τοῦ ιε' Ἀντιφώνου. Μετὰ τὸ Κάθισμα «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς», ἀναγινώσκειται τὸ Στ' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 16 – 32). Εἶτα ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τοῦ Προκειμένου «Διμερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου» καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Ζ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 33 – 54). Ὁ Ν' χῦμα καὶ εὐθύς τὸ Η' Εὐαγγέλιον (Λουκ. κγ' 32 – 49). Ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Τριῶδιος Κανὼν εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ἰδιόμῳ ἄνευ στίχου. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ἰδιόμῳ ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετὰ τὴν Ε' Ἰδιόμῳ, γίνεται αἵτησις καὶ ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηρολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριῶδιου. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἢ Η' Ἰδιόμῳ. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η' Ἰδιόμῳ Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ ψάλλεται ἢ Θ' Ἰδιόμῳ. Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον «Τὸν ληστήν αὐθημερόν...» (τρὶς) καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 25 – 37) καὶ εὐθύς οἱ Αἴνοι, ἐν οἷς ψάλλομεν τὰ 3 Ἰδιόμελα «Δύο καὶ πονηρά» εἰς 4. Δόξα, «Ἐξέδυσάν με», Καὶ νῦν «Τὸν νῶτόν μου». Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Ι' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 43 – 47). «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἢ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικά καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν» ἀναγινώσκειται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 38 – 42). Μετὰ τοῦτο ψάλλονται τὰ Ἀπόστιχα «Πᾶσα ἢ κτίσις». Δόξα «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου», Καὶ νῦν «Ἦδη βάπτεται κάλαμος», καὶ ἀναγινώσκειται τὸ ΙΒ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66) ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἀπὸ ἄμβωνος (ἐάν δὲν ὑπάρχη Διάκονος, ἀναγινώσκειται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης). Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χορός «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». «Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...» (τρὶς), ἢ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», μεθ' ἣν «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καὶ ἢ Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπτυσμούς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμούς καὶ Σταυρόν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός...».

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρώτῃ.

Ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὑμνολογίαι ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριῶδιῳ, κατὰ τὴν κατωτέρω διάταξιν. Εἰς τὰς Γ', Στ' καὶ Θ' Ὑμνολογίας, ὅταν ψάλλωνται τὰ Ἰδιόμελα, ὁ Διάκονος, ἢ ἀπουσία τούτου ὁ Ἱερεὺς, θυμιάζει διὰ κατζίου.

Ώρα Α΄. Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄). «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Α΄ Ὑμνῶν. Δόξα «Σταυρωθέντος σου Χριστέ...». Καί νῦν «Τί σε καλέσωμεν...» καί ἄρχεται ὁ Δεξιός Χορός ψάλλειν τό α΄ Ἰδιόμελον «Σήμερον τοῦ ναοῦ τό καταπέτασμα ...», Ὁ β΄ Χορός: «Ἴνα τί ἐφρούραξαν ἔθνη καί λαοί ἐμελέτησαν κενά;» καί τό β΄ Ἰδιόμελον «Ὡς πρόβατον ἐπί σφαγῆν, ἤχθης...». Δόξα, Καί νῦν «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις...». Προκείμενον ἦχος δ΄. «Ἐξεπορεύετο ἔξω καί ἐλάλει ἐπί τό αὐτό... Μακάριος ὁ συνιών...». «Προφητείας Ζαχαρίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Τάδε λέγει Κύριος...». Ἀπόστολος τῆς Α΄ Ὑμνῶν: «Πρός Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν: Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἐμοί μὴ γένοιτο...» (Γαλ. ς΄ 14 – 18), ὁ Χορός: «Ἀλληλούϊα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Ὑμνῶν: «Πρωΐας γενομένης...» (Ματθ. κζ΄, 1 – 56). Οἱ Χοροί: «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Ὁ Ἀναγνώστης: «Τά διαβήματά μου...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Τόν δι’ ἡμᾶς Σταυρωθέντα...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ΄), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ΄). Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς: «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν: «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...».

Ώρα Γ΄. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Τρίτης Ὑμνῶν. Δόξα: «Κύριε κατέκρινάν σε...». Καί νῦν: «Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...» καί ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα: (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός) «Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων...», ὁ Δεξιός Χορός: «Τά ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου» «Πρὸ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ...». Δόξα, Καί νῦν «Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν: Προκείμενον ἦχος δ΄. «Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος... Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με... Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Γ΄ Ὑμνῶν: «Πρός Ῥωμαίους...», ὁ Διάκονος: «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἐτι Χριστός...»

(Ῥωμ ε΄, 6 – 10), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Γ΄ Ὑρας· «Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τόν Ἰησοῦν...» (Μάρκ. ιε΄, 16 – 41). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Καί εὐθύς· «Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι’ ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ΄). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ΄). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», καί ὁ Προεστῶς τήν Εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Ἰίε μονογενές...».

Ὑρα ΣΤ΄. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Ἑκτῆς Ὑρας. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς...». Καί νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...» καί ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορός ψάλλειν τὰ Ἰδιόμελα· «Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις...», ὁ Ἀριστερός Χορός· «Ἔδωκαν εἰς τό βρῶμα μου χολήν...»· «Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ...». Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικῷ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν Προφητείαν. Προκείμενον ἦχος δ΄. «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν... Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου..., Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Τάδε λέγει Κύριος. Ἰδού συνήσει...», ὁ Ἀπόστολος τῆς Στ΄ Ὑρας· «Πρός Ἑβραίους ἐπιστολῆς...», ὁ διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ὁ ἀγιαζῶν καί οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β΄, 11 – 18), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Στ΄ Ὑρας· «Ἦγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καί ἕτεροι δύο, κακοῦργοι...» (Λουκ. κγ΄, 32 – 49), «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» καί εὐθύς· «Ταχύ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι’ ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε Ἐλέησον» (μ΄). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστῶς τήν Εὐχὴν· «Θεέ καί Κύριε τῶν δυνάμεων...».

Ὑρα Θ΄. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Ἐνάτης Ὑρας. Δόξα· «Βλέπων ὁ ληστής...». Καί νῦν· «Ὁ δι’ ἡμᾶς γεννηθεῖς...», καί ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός ψάλλειν τό Ἰδιόμελον· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ

Δεξιός Χορός: «Διεμερίσαντο τά ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς...» «Ὅτε σε Σταυρῶ προσήλωσαν...». Τό τέλος «...σύν Πατρί καί Ἁγίῳ Πνεύματι» λαμβάνει ὁ Ἀριστερός Χορός. Εἶτα ὁ Δεξιός, Δόξα· ὁ Ἀριστερός, Καί νῦν· καί ἀναγινώσκειται ἔμπροσθεν τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰς ὕψος ἀναγνώσεως ἀποστόλου τό «Σήμερον κρεμᾶται ἐπί ξύλου». (Ὁ ἀ΄ καί ὁ προτελευταῖος στίχος τρίς) Ἀκολούθως οἱ Χοροί φάλλουσιν αὐτό δίχορον.

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικῆς ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν Προφητείαν Προκειμένον ἤχος πλ. β΄. «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ... οὐκ ἔστι ποιῶν... Προφητείας Ἱερεμίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριε, γνώρισόν μοι...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θ΄ Ὑρας· «Πρός Ἑβραίους Ἐπιστολῆς...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐχοντες παρρησίαν...» (Ἐβρ. ι΄ 19 – 31). Ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Θ΄ Ὑρας· «Ὅτε ἐσταύρωσαν τόν Ἰησοῦν...» (Ἰωάν. ιθ΄, 23 – 37). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...». Καί εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης· «Μή δὴ παραδώης ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι’ ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ΄). «Ὁ ἐν παντί καιρῶ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχὴν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐμπτυσμούς καί μᾶστιγας καί κολαφισμούς καί Σταυρόν καί θάνατον ὑπομείνας, διὰ τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...». «Δι’ εὐχῶν...». Ἀκολουθεῖ:

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 84)

Προοιμιακός

Ἐσπέρια:

Τά 5 Ἰδιόμελα· «Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλλοιοῦτο...» εἰς 6.

Δόξα:

«Ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ...».

Καί νῦν:

«Φοβερόν καί παράδοξον...».

Εἵσοδος:

Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» Ὁ Διάκονος· «Ἐσπέρας» καί εὐθύς ἀμέσως «Προκειμένον ... διεμερίσαντο τά ἱμάτιά μου...», καί

τά Ἀναγνώσματα. Μετά τό γ' Ἀνάγνωσμα τό Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολος:

«Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ...» (Α' Κορ. α' 18 – β' 2).

Εὐαγγέλιον:

«Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς...» (Ματθ. κζ' 1- 38, Λουκ. κγ' 39 – 43, Ματθ. κζ' 39 – 54, Ἰω. ιθ' 31 – 37, Ματθ. κζ' 55 – 61).

Ὑπάρχοντος Διακόνου τό Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκειται ἀπ' ἄμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τό σημεῖον «Ὁψίας δέ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος...» εἷς τῶν Ἱερέων φέρων ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον καί ἔχων εἰς χεῖρας λευκήν σινδόνα προσέρχεται εἰς τό μέσον τοῦ ναοῦ ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἐσταυρωμένος καί ποιεῖ τήν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τό «Λαβών τό σῶμα...», καλύπτει διά τῆς σινδόνης τό Σῶμα τοῦ Ἐσταυρωμένου, τό μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τό Ἅγιον Βῆμα καί τό τοποθετεῖ ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ὁ Χορός μετά τό πέρας τοῦ Εὐαγγελίου «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἵπωμεν πάντες...», Καταξίωσον καί τά Πληρωτικά.

Μετά τά Πληρωτικά, οἱ Χοροί ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἄρχονται ψάλλειν τά Ἀπόστιχα: «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν καί κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός τοῦ Ναοῦ καί ἡ τοποθέτησίς του εἰς τό πρός τοῦτο ἐτοιμασθέν κουβούκλιον.

Ἡ πομπή ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων λαμπαδούχων, τῶν ἐξαπτερυγῶν, τῶν ψαλτῶν, καί τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ δεξιᾷ τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον, αἶροντες ἐπί κεφαλῆς αὐτῶν τόν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τό Κουβούκλιον. Εἶτα τιθέασιν αὐτόν εἰς τό Κουβούκλιον, ραίνουσι μέ ἄνθη καί τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καί τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τόν Ἐπιτάφιον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων, πρό τοῦ Κουβουκλίου, τό Δόξα, Καί νῦν «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο». Δόξα, Καί νῦν «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Ὁ διάκονος «Σοφία».

Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητός...» καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φορικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

27. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Θεόσωμος Ταφή καὶ ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Συμεών ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Ἰωάννου Ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Καθαρῶν.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τοῦ Μ. Σαββάτου, ἧτοι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τ.Μ.Ε § 85 διατύπωσιν.

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», τό Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα· «Ὅτε κατῆλθες» ὀλόκληρον, Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Εἶτα μικρά Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σὸν τό κράτος», καὶ ψάλλονται τὰ Καθίσματα· «Σινδόνι καθαρᾷ», Δόξα, Καὶ νῦν· «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ Ν' χῦμα καὶ ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Κανὼν· «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ῥδῇ καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Ἀπὸ Γ' Ῥδῆς ψάλλεται τό Κάθισμα· «Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ». Ἀφ' Στ' Ῥδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η' Ῥδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ῥδὴ εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ψάλλοντες τό «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ...» θυμιῶντες τὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὸν λαόν. Ἀκολούθως ἴστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν Χορῶν τὰ Ἐγκώμια εἰς Στάσεις τρεῖς. Εἰς τό τέλος τῆς Α' Στάσεως γίνεται μικρά Συναπτὴ με' ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἠυλόγηταί σου τό ὄνομα» καὶ εἰς τό τῆς β' ἐπίσης μικρά Συναπτὴ με' ἐκφώνησιν· «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβεὶμ ἐπαναπαυόμενος». Εἰς τό Ἐγκώμιον «Ἐρραναν τὸν τάφον» τῆς γ' Στάσεως, ὁ Ἐπιτάφιος ραίνεται διὰ ῥοδοστάγματος καὶ ῥοδοπετάλων. Πληρωθέντων τῶν Ἐγκωμίων, γίνεται μικρά Συναπτὴ με' ἐκφώνησιν· «Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βα-

σιλεύς τῆς εἰρήνης» καί ψάλλονται τά Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια ἀργῶς. Ἀκολουθῶς γίνεται καί πάλιν μικρά Συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως: «Ὅτι σέ αἰνοῦσι» καί ψάλλεται ὡς Ἑξαποστειλάριον ὁ στίχος: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» τρίς, μόνον. Εἰς τούς Αἴνους: τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα: «Τὴν σήμερον μυστικῶς», Καί νῦν: «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὸ ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» γίνεται ἡ ἔξοδος καί ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ὁ Ἱερεὺς εἰς πένθιμον στάσιν (ἔμπροσθεν ἢ εἰκῶν τῆς σταυρώσεως).

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ ἐκ τῆς Ὡραίας Πύλης: «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καί εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων: «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς Μυροφόροις» καί «Ὁ εὐσχήμων». Εἰς τὸ τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου, καί συγκεκριμένως εἰς τὸν στίχον: «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὸ Τροπάριον τῆς Προφητείας, τὴν Προφητείαν (Ἰεζ. λζ' 1 – 14) καί τὸν Ἀπόστολον (Α' Κορ. ε' 6 – 8, Γαλ. γ' 13 – 14) εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποῖου ἐπισυνάπτονται οἱ στίχοι: «Ἀναστήτω ὁ Θεός» καί εὐθύς τὸ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66), ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης. Ἡ Ἐκτενὴς «Εἶπωμεν πάντες», τὰ Πληρωτικά με ἐκφώνησιν: «Ὅτι Θεός ἐλέους», «Εἰρήνη πᾶσι...» ἢ εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας «Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς», ἢ ἐκφώνησις «Σὸν γὰρ ἔστι» «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καί ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν».

**Τῷ Μ. Σαββάτῳ πρῶτῷ:
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ**

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

Προοιμακός.

Ἑσπέρια:

Τά 4 Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α' ἤχου: «Τὰς ἔσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» κτλ καί τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας: «Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ...», εἰς 4.

Δόξα:

Τὸ Ἰδιόμελον: «Τὴν σήμερον μυστικῶς...».

- Καὶ νῦν:** «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...».
- Εἴσοδος:** Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
 α. – Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα: «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός...».
 β. – Προφητείας Ἰωνᾶ τὸ ἀνάγνωσμα: «Ἐγένετο λόγος Κυρίου...».
 γ. – Προφητείας Δανιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα: «Ἔτους ὀκτωκαίδεκάτου...».
- (Τὰ ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα εἰς τὸ Τριῶδιον ἔχουσιν ἀντιστοίχως ἀρίθμησιν α', δ', καὶ ιε').
- Εἰς τὸ τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος ψάλλομεν εἰς ἦχον α'. «**Τόν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας**», τὸ ὁποῖον καὶ ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου τῆς ἠ' Ὠδῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐν τῷ Τριῶδίῳ. Εἶτα: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ἐκφώνησις: «Ὅτι Ἅγιος εἶ...».
- Ἄντι Τρισαγίου:** «Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
- Ἀπόστολος:** Μεγάλου Σαββάτου. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν...» (Ῥωμ. ζ', 3 – 11). Μετά τὸ πέρασ τοῦ Ἀποστόλου δέν ψάλλεται τὸ: «Ἀλληλούϊα» ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐξερχόμενος εἰς τὰ βημόθυρα καὶ σκορπίζων φύλλα δάφνης ψάλλει εἰς ἦχον Βαρύν τὸ: «Ἀνάστα ὁ Θεός...», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριῶδίῳ, μέχρις ὅτου ὁ Ἱερεὺς περιέλθῃ ὅλον τὸν Ναόν.
- Εὐαγγέλιον:** Μεγάλου Σαββάτου. «Ὁψέ Σαββάτων...» (Ματθ. κη', 1 – 20).

Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἄντι τοῦ Χερουβικοῦ, ὁ ὕμνος: «**Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία...**». Ἡ Εἴσοδος τῶν Τιμίων Δώρων γίνεται μετὰ τὴν φράσιν: «**πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας**», καὶ εὐθύς ὁ β' Χορὸς συμπληρῶνει τὸν ὕμνον ἀπὸ τοῦ σημείου: «**Τὰ πολυόμματα Χερουβεῖμ...**», καὶ ἐξῆς.

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν: «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καί ἀνέστη σφύζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα».
 Ἄντί τοῦ· «Εἶδομεν τό φῶς», εἰς ἧχον β', εἰρμολογικῶς, τό «Μνήσθητι, εὐσπλαγχε, καί ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

28. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ Ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα Μαρτύρων. Μέμονος ὀσίου, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου § 1, 2)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Περί τήν 11ην μ.μ. ἄρχεται τό Μεσονυχτικόν. Ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν' (χῦμα) καί ἀμέσως φάλλεται ὁ Κανών· «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Τό μετὰ τήν Γ' ᾠδὴν κάθισμα καθὼς καί τό μετὰ τήν ΣΤ' ᾠδὴν Κοντάκιον καί Οἶκος καί Συναξάριον οὐ λέγονται. Μετὰ τήν Θ' ᾠδὴν λέγεται ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατῆλθες...». Ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καί μετὰ τήν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...» ἢ Ἀπόλυσις· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεύς ἱστάμενος πρό τῆς Ὁραίας Πύλης καί βλέπων πρός δυσμάς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, φάλλων εἰς ἧχον πλ. α' τό: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καί δοξάσατε Χριστόν τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεύς κρατῶν τό Εὐαγγέλιον καί τό τρίκηρον, ἐξέρχεται μετὰ τῶν Χορῶν καί τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καί ἐξαπτερούγων, φάλλων τό γνωστόν ὡς «Καλός Λόγος» τροπάριον· «Τήν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν

οὐρανοῖς. Καί ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξιώσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου θά γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετά τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβὼν θυμιατόν καὶ θυμιῶν τὸ Ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: «**Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων**». Καὶ ψάλλεται τό «Χριστὸς Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο ψάλλεται καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τοὺς στίχους εἰς τὸ Γ' Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθὼς καὶ τό Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀκολούθως ψάλλεται καὶ πάλιν ἀργῶς τό «Χριστὸς Ἀνέστη...» (ἅπαξ) ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ λέγονται ὑπὸ τοῦ διακόνου τὰ Εἰρηνικά. Μετά τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ἰδῆ μετὰ στίχου «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα Δόξα. Καὶ νῦν. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ἰδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός ὡς Καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Γίνεται καὶ μικρὰ Συναπτὴ εἰς ἐκάστην Ἰδῆν μέ τὰς ἀκολουθούς ἐκφωνήσεις:

Μετά τὴν α' Ἰδῆν:	Ὅτι Σὸν τό κράτος ...
Μετά τὴν γ' Ἰδῆν:	Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν ...
Μετά τὴν δ' Ἰδῆν:	Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος ...
Μετά τὴν ε' Ἰδῆν:	Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται ...
Μετά τὴν στ' Ἰδῆν:	Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς ...
Μετά τὴν ζ' Ἰδῆν:	Εἶη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου ...
Μετά τὴν η' Ἰδῆν:	Ὅτι ἠυλόγηταί Σου τό ὄνομα ...

Ἄπο γ' Ἰδῆς: Ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον...» καὶ ἀμέσως ἡ δ' Ἰδῆ: «Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς...».

Ἄφ' στ' Ἰδῆς: Κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...» καὶ ὁ Οἶκος «Τὸν πρὸ ἡλίου Ἥλιον...». Συναξάριον τῆς

ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρῖς) ἀρχομένου τοῦ Ἱερέως, καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἀντί Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ' Ἰσθῆ τοῦ Κανόνος μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολουθῶς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καί ταφέντα καί ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἵρων τήν ἁμαρτιαν κόσμου.

«ὦ θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καί Ἄδης ἐσκυλεύθη.

«ὦ θείας! ὦ φίλης! ...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«ὦ Πάσχα τό μέγα ...»

6. Καί νῦν... Χαίρε, Παρθένη, χαίρε, χαίρε εὐλογημένη, χαίρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«ὦ Πάσχα τό μέγα ...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἀγνή, Παρθένη χαίρε, καί πάλιν ἐρῶ χαίρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου ...»

«Χριστός Ἀνέστη...» (τρῖς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
Συναπτὴ μικρά. Ἐκφώνησις: «Ὅτι σέ αἰνοῦσι...».

Ἐξαποστειλάριον:

«Σαρκί ὑπνώσας...» (τρῖς).

Αἶνοι:

Τά 4 Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου.
«Ἵμνοῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καί οὕτω βοήσωμεν», ὅποτε ὁ β΄ Χορός φάλλει τό «Χριστός Ἄνέστη...» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει ὁ α΄ καί πάλιν ὁ β΄ Χορός καί οὕτως ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία διά τῆς ἐκφωνήσεως ὑπό τοῦ Ἱερέως τοῦ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» φάλλεται δεκάκις τό «Χριστός Ἄνέστη...», τρίς ἀπό τοῦ Βήματος καί ἐξάκις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ Διακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ὠραίας Πύλης τούς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθώς καί τοῦ Δόξα καί Καί νῦν, καί πάλιν ἅπαξ ἀπό τοῦ Βήματος. Τά Εἰρηνικά καί ἀκολούθως τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τά ἔργα σου.
- Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καί ψαλάτωσάν σοι.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καί εὐλογήσαι ἡμᾶς.
- Ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.
- Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τήν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τό σωτήριόν σου.
- Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ὡς ἐκλείπει καπνός ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.
- Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ καί οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν :

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλουῖα».

(Τό Εἰσοδικόν τοῦτο ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Εὐθύς τό «Χριστός ἀνέστη...» καί ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...».

Κοντάκιον:

«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

(Τό «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» ψάλλεται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καθώς καί τήν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος:

Τοῦ Πάσχα· «Τόν μὲν πρῶτον λόγον...» (Πράξ. α', 1 – 8).

Εὐαγγέλιον:

Τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ἰω, α' 1 – 17).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Κοινωνικόν:

«Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλουῖα».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»: «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκειται ὁ Κατηχητικός λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Εἶ τις εὐσεβῆς καί φιλόθεος...». Εἰς τό τέλος τοῦ λόγου, τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογική ὡς ἀκολούθως: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ἐλέησαι καί σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος». Ὁ Ἱερεύς πρὸς τόν λαόν: «**Χριστός ἀνέστη**». Ὁ λαός «**Ἀληθῶς ἀνέστη**». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολούθως ὁ Ἱερεύς: «**Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει**». Καί ὁ λαός: «**Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν**». Καί ὁ Ἱερεύς κατακλείει διὰ τοῦ· «**Χριστός ἀνέστη...**» (ὅλον).

Σημείωσις: Τό «Χριστός Ἀνέστη...» (χῦμα) ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καθῶς καί ἡ διαλογική ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἀπό τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, καθὼς καί τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντί τῆς πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ Θ' Ὑρας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ' τοῦ Πάσχα: (Ὅλα χῦμα).

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Χριστός ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...», «Εἰ καί ἐν τάφῳ κατῆλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα· «Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὠραιότερος...», Καί νῦν· «Τό τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι' εὐχῶν...».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρεῖς καί εἶτα γίνεται ἀπόλυσις ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τό Ἀπόδειπνον πρό τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καί ἡ εὐχή· «Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπό παντός βέλους...».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης καί τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου).

Μετά τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεύς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καί λαβῶν θυμιατόν θυμιᾷ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης

ἐκφωνῶν: «**Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων**». Εἶτα ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη» τρίς ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καὶ εἶτα πάλιν ἀπὸ τοῦ Βήματος ἅπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τὰ Εἰρηνικά καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ «Κύριε ἐκέκραξα ...» (Ἦχος β').

- Ἑσπέρια:** Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου: «Τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα...» 4 καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (23ῆ Ἀπρ.) στιχηρὰ Προσόμοια: «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν...» 4.
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου: «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω...».
- Καὶ νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου: «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
- Εἵσοδος:** Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Μέγα Προκείμενον: «Τίς Θεός μέγας...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀμέσως: «Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἴπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καὶ τὰ Πληρωτικά. Μετά τήν ἐκφώνησιν «Εἶη τό κράτος...».
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἀναστάσιμον Στιχηρόν: «Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνεται λιτανεῖα πέριξ τοῦ ναοῦ.
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου: «Τόν νοερόν ἀδάμαντα...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τό «Χριστός ἀνέστη...» (ἅπαξ), τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου: «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς...» καὶ πάλιν τό «Χριστός ἀνέστη...».

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα γίνεται

αυτήν τήν στιγμήν ψαλλομένου τοῦ «Χριστός Ἀνέστη...»).

Μετά τήν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) χῦμα, καί ἡ ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...» διαλογική, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τό «Νῦν ἀπολύεις...» μετά τοῦ Τρισαγίου δέν λέγεται καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καθὼς καί κατὰ τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τοὺς Ἑσπερινούς τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ψάλλονται τά μεγάλα Προκείμενα ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
3. Κατὰ τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα (Αγάπης) ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἁγίου Ἰωάννου Λευκωσίας.

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα ἄρχεται τήν 10ην π.μ., προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Οὕτω, ἀναγινωσκομένης τῆς καλουμένης «Θ' τοῦ Πάσχα» ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνδύεται τήν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καί τῶν Διακόνων, προενδεδυμένων τὰς οἰκείας αὐτῶν στολάς. Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς «Θ' Ὁρας», τῶν Χορῶν ψαλλόντων μεγαλοπρεπῶς τό «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καί κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καί ἀκολουθούντων τῶν Ἐπισήμων, κρατῶν τό Σκήπτρον καί τόν Σταυρόν μετά τῆς παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευόμενων κατὰ σειράν τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων, τῶν Χορῶν, τῶν Διακόνων καί τῶν Ἱερέων εἰς στοίχους ἀνά δύο. Δύο Διάκονοι, φέροντες δικηροτρίχηρα καί ἕτεροι δύο φέροντες διβάμβουλα καί θυμιατούς, περιστοιχιζοῦσι τόν Ἀρχιεπίσκοπον.

Τῆς πομπῆς εἰσελεύσεως εἰς τόν Ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν ψαλλόντων: «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα», καί ἀκολουθῶς εἰσέρχεται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τήν Ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τό «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καί ὁμοουσίῳ» καί ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει κατὰ τά Εἰρηνικά ἐντός τοῦ Ἱεροῦ καί λέγει τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι» καί ἀκολουθῶς, περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν Διακόνων, φερόντων διβάμβουλα καί δικη-

ροτρίκηρα, θυμιᾶ τόν ναόν κατά τά Κεκραγάρια. Μετά τό θυμίαμα, προπορευόμενων τῶν Διακόνων, κρατούντων θυμιατούς, διβάμβουλα καί δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνέρχεται εἰς τόν Δεσποτικόν θρόνον, ὅπου οἱ Διάκονοι θυμιῶσιν Αὐτόν καί ἐπανέρχονται εἰς τό Ἱερὸν Βῆμα. Εἰς τήν Εἴσοδον ψάλλει τό «Φῶς ἱλαρόν» ἐκ τοῦ Θρόνου, συμβαλλόντων τῶν κληρικῶν, καί τό πρῶτον μέγα Προκείμενον. Τῶν Χορῶν ἐπαναλαμβανόντων τό Προκείμενον, εἰσέρχεται, προπορευόμενων τῶν Ἱερέων, εἰς τό Ἱερὸν Βῆμα, ὅπου ἀπό τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἀναγινώσκει ἐλληνιστί τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπό Ἱερέων καί Διακόνων. Εἰς τά Ἀποστίχα, ἀφοῦ ψαλῆ ὑπό Β' Χοροῦ τό «Ἡ Ἀνάστασίς σου», καί τῶν Ἱερέων ἐξεληθόντων τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἱσταμένων κατά στοίχους δύο ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης ἀρχίζει, ψάλλον τό «Πάσχα ἱερὸν», συμπαλλόντων τῶν Ἱερέων, καί ἡ ὄλη πομπή, κατά τήν ἰδίαν σειράν ὡς προεγράφη, ψαλλομένων τῶν Ἀποστίχων, ἐξερχομένη ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τόν ναόν καί ἀνέρχεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, μετὰ τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ Ἀπόλυσις καί ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μετά ταῦτα ὁ Μακαριώτατος ἐκδύεται τήν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν καί ἀνταλλάσσει τόν ἀναστάσιμον χαιρετισμόν μετὰ τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινά αὐγά.

Ἡ αὐτὴ τάξις τελεῖται ἐν τοῖς Καθεδρικοῖς Ναοῖς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅπου χοροστατεῖ ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰάσονος καί Σωσιπάρχου ἐκ τῶν Ο' Ἀποστόλων. **Ἡ μετατεθεῖσα ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἦχος β'.**

*Πανηγυρίζουσιν ἡ Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Ἀλαμάνου
καί ἡ Ἱερά Μονὴ Ἁγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου.*

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Πάφου κ. Γεώργιος.*

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ' αὐτήν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ἴσταται κρατῶν θυμιατόν πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καὶ ψάλλεται τό: «Χριστὸς ἀνέστη», ὡς καὶ χθές (δεκάκις). Εὐθύς ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ. Μετά τὴν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», οἱ Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, τό Προκείμενον: «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται». Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἁγίου. «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα' 12 – 19), (ζήτηε τοῦτο τῇ Τρίτῃ τῆς ιβ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» (ἄπαξ) καὶ εὐθύς: Δόξα: «Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου...». Καὶ νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καὶ τό Ἰδιόμελον: «Τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Στρατιῶτα...» (ζήτηε τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν). «Σῶσον ὁ Θεός...» «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...». Κανόνες τῆς Ἀναστάσεως: «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» καὶ ὁ ὁμῆριμος τοῦ Ἁγίου: «Ἵπέρ ἡλίον, ἐξήστραφεν...», ἀνά 4 μετὰ στίχων εἰς μὲν τὸν Ἀναστάσιμον: «Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δὲ τοῦ Ἁγίου: «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἡ καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρῖς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις καὶ ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπό γ' Ὁδῆς, ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα καὶ τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα. Ἄφ' στ' Ὁδῆς, τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ ἡ προσθήκη: «**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐκ μεταθέσεως ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου**».

Ἀκολουθεῖ τό: «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...»(τρῖς) καὶ τό: «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...». Μετά τὴν ἡ' Ὁδὴν «Τὴν Θεοτόκον...» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων: «Μεγάλυνον φυγὴ μου, τὸν ἐθέλουσίως...» κλπ. καὶ ἡ Θ' Ὁδὴ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ στίχου: «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἡ καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό: «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρῖς) καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκὶ ὑπνώσας...», τοῦ Ἁγίου: «Ἔαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν...», καὶ αὐθις τοῦ Πάσχα: «Σαρκὶ ὑπνώσας...». Εἰς τοὺς Αἴνους: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου: «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...» 4, τοῦ Ἁγίου: «Δεῦτε τὴν πανέορτον φαιδρᾶν...» 4, μετὰ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα: α) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ

κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξανθήσει». Τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα τοῦ Ἁγίου «Ἀνέτειλε τό ἔαρ...» Καί νῦν «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τό «Χριστός ἀνέστη...»(τρῖς) καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. (Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν: Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν· «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτικά· «Χριστός ἀνέστη...» τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής...», ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...». Κοντάκιον «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. «Κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν...» (Πράξ. ιβ' 1 – 11), ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββάτῳ δ' Ἑβδομάδος Πράξεων. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Θεόν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε...» (Ἰω. α', 18 – 28). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστός ἀνέστη...». Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς, χῦμα), καί ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ ὅλην τήν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

30. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, υἱοῦ Ζεβεδαίου. Ἀργυρῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει νεομάρτυρος. Τελεῖται καί ἐκ μεταθέσεως ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου. Ἦχος γ'.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τῶν Ἁγίων, ὅπου ἄν ἑορτάζωνται, ψάλλονται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ τήν αὐτὴν διάταξιν ὡς καί ἐχθές, εἰς τήν περίπτωσιν τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.